

بورسی اثر تنفس شوری بر برخی شاخصهای فیزیولوژیکی گونه مرتعی *Kochia prostrata*

قادر کریمی^{*} و محمدحسن عصاره^۲

*- نویسنده مسئول، استادیار پژوهش، بخش تحقیقات مرتع، مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراعع کشور

پست الکترونیک: ghkarimi-58@hotmail.com

۲- دانشیار پژوهش، مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراعع کشور

تاریخ پذیرش: ۱۴/۱۰/۸۹

تاریخ دریافت: ۰۲/۱۲/۸۸

چکیده

در این تحقیق تغییرات برخی شاخصهای فیزیولوژیکی گونه مرتعی *Kochia prostrata* که بومی ایران و دارای ارزش غذایی بالایی برای دامهاست، در هنگام مواجهه با تنفس شوری مورد بررسی قرار گرفت. بذرهای این گیاه در اتاق رشد و در دمای ۲ ± ۰.۵ درجه سانتی گراد و تناوب نوری ۱۶ ساعت روشنایی و ۸ ساعت تاریکی کشت شدند. برای انجام تحقیق تیمارهای ۵، ۱۰، ۱۵ و ۲۰ میلی مولار NaCl اعمال گردید. طرح مورد استفاده در این آزمایش طرح کاملاً تصادفی با ۵ تیمار و ۴ تکرار بود. برای جلوگیری از شوک اسمزی، تیمارها به تدریج اعمال گردیدند، بعد از گذشت ۲۱ روز از زمان اعمال آخرین تیمار شوری، گیاهان برداشت شدند و شاخصهای پرولین، گلایسین بتائین، قندهای محلول، پتانسیل آبی و محتوای نسبی آب مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج نشان داد با افزایش غلظت شوری تا ۲۰۰ میلی مولار NaCl غلظت پرولین، گلایسین بتائین و قندهای محلول افزایش یافت. البته این گیاه با سنتز ترکیبی‌های سازگار نظیر پرولین و قندهای محلول به عنوان ساز و کارهای مقاومت به شوری جهت تنظیم اسمزی و سازش با محیط‌های شور استفاده می‌نماید. همچنین بالا بودن محتوای نسبی آب برگ (RWC) تا ۱۵۰ میلی مولار و کاهش قابل ملاحظه پتانسیل آبی موجب افزایش کارایی مصرف آب می‌شود و در نتیجه گیاه آب کمتری از طریق تبخیر و تعرق از برگ‌های خود خارج می‌کند و پتانسیل آبی نشان‌دهنده حفظ و نگهداری آماس و در نتیجه افزایش رشد و تولید در سطوح شوری تا ۱۵۰ میلی مولار نمک بود.

واژه‌های کلیدی: شوری، *Kochia prostrata*، پتانسیل آبی، محتوای نسبی آب، پرولین، گلایسین بتائین و قندهای محلول.

کمبود تغذیه‌ای موجب آسیب رساندن به گیاه می‌شود (Ghorham, 1993). سطح بالای پرولین گیاه را قادر می‌سازد که پدیده اسمزی را حفظ کند، وقتی که در پتانسیل‌های آبی پایین رشد می‌کند. پرولین به عنوان ذخیره انرژی و نیتروژن برای استفاده در طول تنفس شوری بکار

مقدمه

تنفس شوری یکی از مهمترین عواملی است که سبب کاهش و گاهی اوقات نابودی رستنیهای مناطق خشک و نیمه خشک می‌گردد. نمک از طریق افزایش فشار اسمزی محلول خاک، سمیت یونها و بهم زدن تعادل یونها یا

عدد بذر در عمق ۲ سانتی‌متری کاشته شد. پس از اتمام کاشت، کلیه گلدانها با آب مقطر آبیاری شدند. سپس گلدانها به اتاق رشد و در دمای 25 ± 2 درجه سانتی‌گراد و تناوب نوری ۱۶ ساعت روشنایی و ۸ ساعت تاریکی انتقال یافتند. پس از گذشت ۱۰ روز دانه‌رستها سر از خاک بیرون آوردند. با ظهر اولین برگ اصلی در بیش از ۵۰٪ گلدانها آبیاری گیاهان با محلول غذایی هوگلندر Heidari, (1994). محلول هوگلندر هفته‌ای دوبار و به مدت دو ماه مورد استفاده قرار گرفت.

روش تیماردهی

تیمارهای NaCl به غلظت‌های صفر، ۵۰، ۱۰۰، ۱۵۰ و ۲۰۰ میلی‌مولار برای *Kochia prostrata* در نظر گرفته شد. برای جلوگیری از شوک اسمزی، تیمارهای شوری به صورت تدریجی اعمال شدند، به‌طوری‌که بعد از ۱۴ روز به تیمار انتهایی شوری رسیدیم. زمان تیماردهی به مدت یک ماه پس از رسیدن به غلظت نهایی شوری در نظر گرفته شد.

برای اندازه‌گیری میزان محتوای نسبی آب برگ‌ها (RWC) با استفاده از روش (1950) Weatherley, مقدار ۰/۵ گرم از نمونه‌های برگی ترجیحاً برگ‌های سوم از انتهای هر گیاه جدا شدند. بلافضله برگ‌های جدا شده جهت تعیین وزن تر با استفاده از ترازوی دقیق یکهزارم گرم توزین شدند. سپس نمونه‌های برگی در داخل لوله‌های آزمایش درب‌دار محتوی ۱۰۰ میلی‌لیتر آب مقطر غوطه‌ور شدند و به مدت ۶ ساعت در محیط نسبتاً خنک و بدون نور نگهداری شدند. پس از گذشت این مدت برگ‌ها را از داخل لوله‌های آزمایش در آورده و به سرعت با کاغذ

می‌رود (Sudhakar et al., 1993). تجمع کربوهیدراتهای محلول (بهوژه ساکارز) در گیاهان، اغلب به عنوان پاسخی به تنش شوری گزارش شده است، ولی اینکه ثبت CO₂ فتوسنتزی کاهش یابد (Kerepesi, 1998). واضح است که احیا و اصلاح مراع مناطق شور با کمک گونه‌هایی که تحمل به شوری بالایی دارند و از نظر تولید علوفه دارای ارزش غذایی بالا برای دامها می‌باشند حائز اهمیت فراوانی است. استفاده از گونه‌های بومی برای احیاء مناطق شور نه تنها می‌تواند منفعت اقتصادی داشته باشد، بلکه از نظر اکولوژیکی می‌تواند مورد توجه قرار گیرد. بهره‌برداری اقتصادی از گونه‌های مقاوم به شوری در خاکهای شور به عنوان علوفه دام و تولیدات غذایی یکی از راه حل‌های Yeo & (Flowers, 1986).

Kochia prostrata گیاهیست بوته‌ای از خانواده Chenopodiaceae، معمولاً شکل نیم بوته‌ای به خود می‌گیرد. این گونه دارای واریته‌های مختلف می‌باشد (Davis, 1979). در تحقیق حاضر چگونگی تغییرات برخی شاخصهای فیزیولوژیکی در هنگام مواجهه با تنش شوری به منظور شناخت ساز و کارهای مقابله با شوری مورد بررسی قرار گرفته است.

مواد و روشها

نحوه کاشت و نگهداری گیاهان

بذرهای این گونه پس از ضد عفونی با محلول هیپوکلریت سدیم ۱۵٪ به مدت ۱۵ دقیقه با آب جاری و آب مقطر شستشو داده شد و برای کاشت در گلدان آماده شدند. تعداد ۳۵ گلدان به ارتفاع ۲۵ سانتی‌متر و قطر دهانه ۲۰ سانتی‌متر انتخاب و تا نزدیک دهانه از کوارتز دوبار شسته شده و استریل پر شدند، در هر گلدان تعداد ۴۰

دماه ۴ درجه سانتی گراد نگهداری می کنیم تا معرفت بخوبی ثابت شود.

ب- سپس ۰/۰۵ گرم ماده تر را در ۵ میلی لیتر محلول اسید سولفوسالیسیلیک (٪۲) سائیده و محلول را با کاغذ واتمن شماره ۲ صاف می کنیم و حجم عصاره صاف شده را یادداشت می نماییم.

پ- ۲ میلی لیتر از عصاره صاف شده را با ۲ میلی لیتر محلول اسید نین هیدرین و ۲ میلی لیتر اسید استیک مخلوط نموده و ۳۰ دقیقه در دماه ۱۰۰ درجه قرار می دهیم، سپس از لایه فوقانی که حاوی تولوئن و مدت زمان می باشد، لوله های آزمایش را به حمام یخ متقل می کنیم تا سرد شوند.

ت- به لوله های آزمایش ۶ میلی لیتر تولوئن اضافه نموده و لوله ها را بخوبی تکان می دهیم. با ثابت نگه داشتن لوله ها به مدت ۱۵-۲۰ ثانیه ۲ لایه مجزا پرولین تشکیل می شود برای اندازه گیری میزان پرولین در طول موج ۵۲۰ نانومتر از شاهد تولوئن خالص استفاده می کنیم.

ث- مقدار پرولین موجود از هر نمونه را با استفاده از منحنی استاندارد محاسبه می کنیم، سپس برای رسم منحنی استاندارد محلولهایی با غلظت ۵، ۱۰، ۲۰، ۳۰، ۴۰ و ۵۰ میلی گرم بر لیتر پرولین خالص تهیه نموده و کلیه مراحل فوق را بر روی ۲ میلی لیتر از هر کدام از نمونه ها انجام می دهیم.

اندازه گیری کربوهیدراتهای محلول با استفاده از روش Kochert (1978) بشرح زیر انجام شد. درون یک بالن، ۰/۵ گرم ماده خشک گیاهی ریخته و به آن ۱۰ میلی لیتر اتانول ٪۸۰ اضافه شد. سپس بالن محتوی ماده و اتانول را به مدت ۱۵ دقیقه در بن ماری حاوی آب جوش قرار داده

خشک کن، آب برگ ها خشک گردید و با ترازوی یکهزارم گرم وزن آamas آنها تعیین شد. سپس نمونه های برگی بداخل آون الکتریکی با دماه ۷۰ درجه سانتی گراد منتقل شدند و بعد از ۷۲ ساعت وزن خشک برگ ها تعیین گردید، بدین ترتیب مقدار رطوبت نسبی برگها با استفاده از رابطه زیر محاسبه شد:

$$RWC = \frac{wf - wd}{wt - wd} \times 100$$

(در این رابطه wf: وزن تر برگها، wd: وزن خشک برگها و wt: وزن آamas برگها می باشد). پتانسیل آب برگ با استفاده از روش Mckell & Richardson (1980) بشرح زیر اندازه گیری شد. برگ سوم سه بوته در پایان مرحله رشد برگی بطور تصادفی از گیاه جدا شده، سپس بخش جداسده دمبرگ بوسیله تیغ مخصوص دستگاه قطع و پس از گذشت ۱۵ دقیقه در داخل محفظه تجمع گاز با درپوش پلاستیکی مناسب مستقر شده، به طوری که برگ در داخل محفظه و دمبرگ خارج از محفظه قرار می گرفت. پس از اعمال فشار گاز و ظهور جوشش اولین قطره شیره برگ از انتهای دمبرگ دستگاه را ثابت کرده و جریان گاز قطع گردید و میزان پتانسیل آب برگ بر حسب مگاپاسکال (Mpa) ثبت گردید.

اندازه گیری میزان پرولین با استفاده از روش Bates et al., (1973) بشرح زیر انجام شد.

الف- ابتدا ۰/۱۲۵ گرم نین هیدرین را به ۲ میلی لیتر اسید استیک گلاسیال اضافه می کنیم، بعد محلول را گرم می کنیم تا نین هیدرین کاملاً در اسید حل شود، سپس ۲ میلی لیتر اسید فسفریک ۶ مولار به محلول اضافه نموده و محلول بدست آمده را به مدت ۲۴ ساعت در یخچال با

مخلوط شد. محلول حاصل پس از تکان دادن (شیکر) به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۲۵ درجه سانتی گراد نگهداری شد.

ب- در مرحله بعد نمونه ها را از کاغذ صافی عبور داده و تا زمان شروع آنالیز بعدی در فریزر قرار دادیم.

پ- سپس لوله های آزمایش را از فریزر خارج نموده و پس از مدتی عصاره آب شده با اسید سولفوریک ۲ نرمال به نسبت ۱:۱ رفیق گردید.

ت- ۰/۵ میلی لیتر از محلول رفیق شده را در لوله های آزمایش ریخته و به مدت یک ساعت در آب یخ قرار دادیم، سپس معرف یدید- یدین پتابسیم خنک به میزان ۰/۲ میلی لیتر به آن اضافه شد و به آهستگی توسط ورتکس مخلوط شد.

ث- در مرحله بعد محلولها به مدت ۱۶ ساعت در دمای ۰-۴ درجه سانتی گراد (یخچال) قرار گرفتند. پس از سپری شدن این مدت زمان، نمونه ها را به لوله های سانتریفوژ متقل نموده و در دور برای ۱۵ دقیقه و در دمای صفر درجه سانتی گراد سانتریفوژ شدند.

د- سپس فاز بالایی محلول را با میکروپیپت جدا نموده و مقدار ۹ میلی لیتر ۱-۲ دی کلرواتان به آن اضافه گردید و به مدت یک دقیقه ورتکس شد و بعد از ۲ تا ۲/۵ ساعت میزان جذب در طول موج ۳۶۵ نانومتر قرائت گردید.

ه- مقدار گلیسین بتایین موجود در هر نمونه را با استفاده از منحنی استاندارد محاسبه می کنیم، سپس برای رسم منحنی استاندارد محلولهایی با غلظت صفر، ۵۰، ۱۰۰، ۱۵۰ و ۲۰۰ میکروگرم بر میلی لیتر گلیسین بتایین خالص تهیه نموده و کلیه مراحل فوق را بر روی هر کدام از نمونه انجام دادیم. تجزیه و تحلیل آماری تمام داده های

و به حالت عمودی به مبرد وصل شد. پس از جدا نمودن بالن از مبرد و سرد کردن آن، محلول را از کاغذ صافی عبور داده و جهت حذف رنگیزه های فتوستتزی و سایر ترکیبهای جانبی به محلول صاف شده ۵ میلی لیتر سولفات روی ۰/۵٪ و ۵ میلی لیتر هیدروکسید باریم ۰/۳ نرمال اضافه نموده و به مدت ۳۰ دقیقه با دور ۲۰۰۰ سانتریفوژ شد. بخش رویی را که حاوی قندهای محلول می باشد در بالن ژوژه ۱۰۰ میلی لیتری با آب مقطر به حجم ۱۰۰ رسانده و مواد باقیمانده بر روی کاغذ صافی می ماند. برای سنجش میزان نشاسته، کاغذ صافی را در آون ۱۰۰ درجه سانتی گراد به مدت ۳۰ دقیقه قرار دادیم. سپس مواد موجود روی کاغذ صافی را به مدت ۱۵ دقیقه در آب مقطر جوشانده و پس از صاف کردن عصاره حجم آن را با آب مقطر به ۱۰۰ میلی لیتر رساندیم. به این ترتیب عصاره قندهای محلول بدست می آید. دو میلی لیتر از عصاره را در لوله آزمایش ریخته و به آن یک میلی لیتر فنل ۵٪ و بعد ۵ میلی لیتر اسید سولفوریک خالص اضافه شد. پس از ۳۰ دقیقه جذب نمونه ها در طول موج ۴۸۵ نانومتر قرائت شد. شاهد دستگاه حاوی دو میلی لیتر آب مقطر و ۱ میلی لیتر فنل ۵٪ و ۵ میلی لیتر اسید سولفوریک بود. مقدار قندهای محلول موجود با استفاده از منحنی استاندارد محاسبه شد. برای رسم منحنی استاندارد محلولهای با غلظت ۱۰، ۱۵، ۲۵، ۳۵، ۴۰، ۵۰ و ۱۰۰ میلی گرم بر لیتر گلوکز خالص تهیه نموده و کلیه مراحل کاربردی ۲ میلی لیتر از هر کدام از آنها تکرار گردید.

اندازه گیری گلیسین بتایین با استفاده از روش Greive (1983)، بشرح زیر انجام شد.

الف- نیم گرم از برگهای خشک شده گیاه را آسیاب نموده، پودر حاصل با ۲۰ میلی لیتر آب دو بار تقطیر،

نتایج

نتایج داده‌های تجزیه واریانس شاخصهای فیزیولوژیکی مقاومت به شوری *Kochia prostrata* بیانگر معنی‌دار بودن تغییرات این شاخصها در سطح احتمال ۱٪ در اثر افزایش غلاظت‌های مختلف شوری بوده است (جدول ۱).

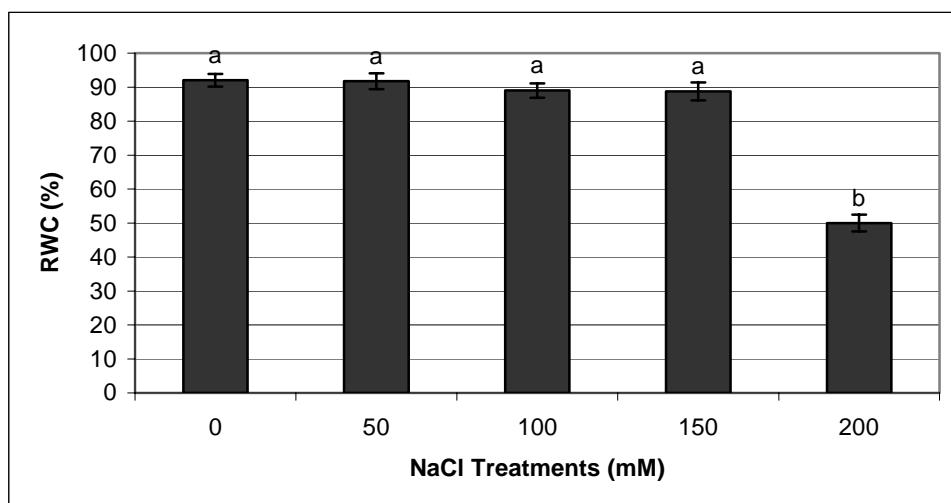
حاصل از آزمایش‌های مختلف در نرم‌افزار SPSS با استفاده از تجزیه واریانس یکطرفه انجام شد. طرح مورد استفاده در این آزمایش طرح کاملاً تصادفی با ۵ تیمار و ۴ تکرار بود. برای مقایسه میانگین‌ها آزمون چند دامنه‌ای دانکن مورد استفاده قرار گرفت.

جدول ۱- تجزیه واریانس شاخصهای مقاومت به شوری *Kochia prostrata*

منابع تغییرات	df	گلیسین بتایین		پروولین		قندهای محلول		محتوای نسبی آب برگ (RWC)		پتانسیل آب برگ	
		MS	F	MS	F	MS	F	MS	F	MS	F
تیمار	۴	2×10^5	***	۳۶۳۹۶	***	۹۲۳۵/۱	***	۱۳۱۳/۱	***	۱/۲۴	***
اشتباه	۱۵	/۰۰۲	۱۸۴۶/۱	۵۹۵/۳	۶۱/۱۳	۲۱۶/۸	۴۲/۵	۲۴/۶	۵۳/۳	/۰۴۳	۲۸/۸

میلی‌مولار NaCl محتوای نسبی آب برگ تا ۵۰٪ کاهش یافت (حرروف a و b به ترتیب نشانگر معنی‌دار و عدم معنی‌دار بودن تیمارهای مختلف می‌باشد) (شکل ۱).

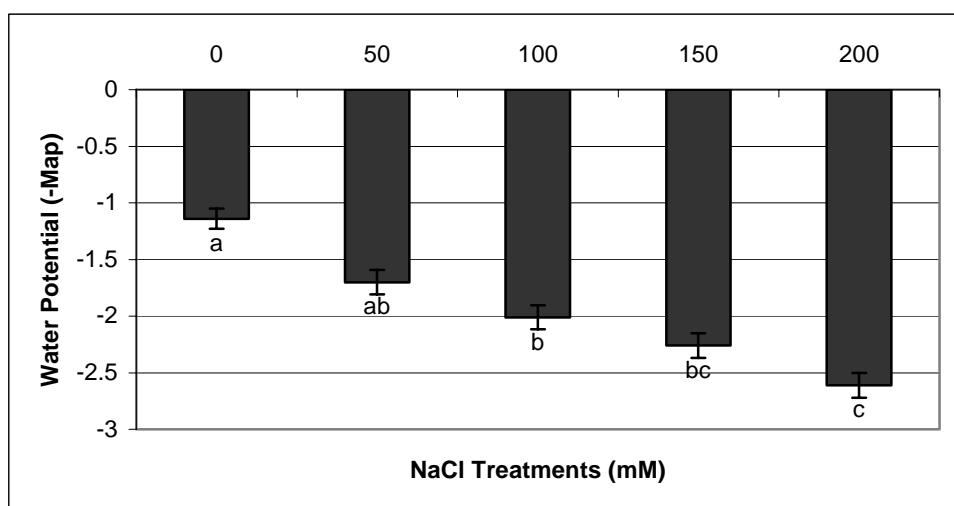
با افزایش شوری محیط تا ۱۵۰ میلی‌مولار محتوای نسبی آب برگها (RWC) تغییر معنی‌داری نکرد، ولی در شوری بیشتر از آن محتوای نسبی آب برگها کاهش معنی‌داری را نشان داد؛ به‌طوری‌که در تیمار ۲۰۰

شکل ۱- اثر شوری بر محتوای نسبی آب برگ (RWC) *Kochia prostrata*

شوری بالاتر از آن پتانسیل آب برگ گیاه منفی تر شد و کاهش قابل ملاحظه‌ای را نشان داد (حروف a و b عدم تغییرات معنی‌دار و c تغییرات معنی‌دار را نشان می‌دهد) (شکل ۲).

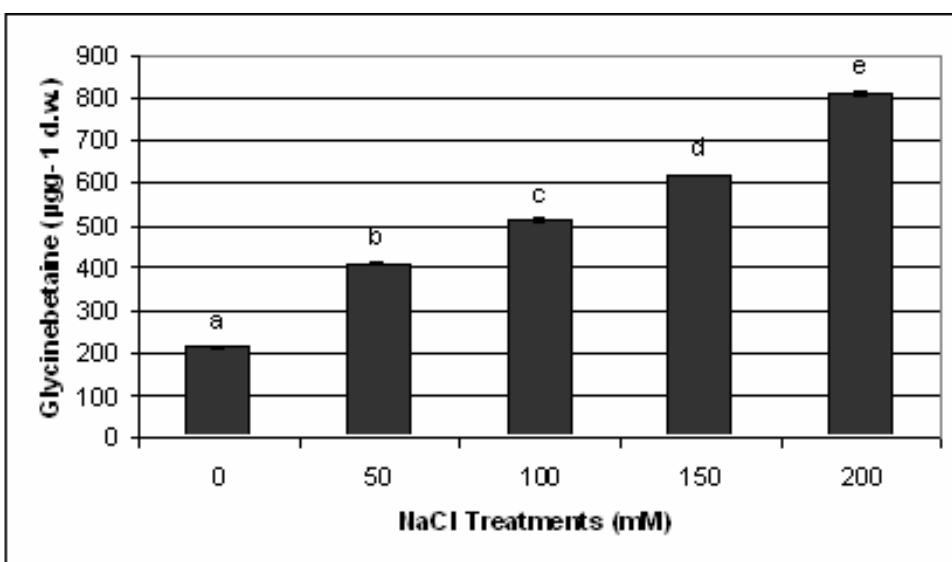
افزایش شوری موجب کاهش معنی‌دار پتانسیل آب (Ψ_w) برگها گردید، ولی در عین حال این کاهش بین دو سطح شوری ۱۰۰ و ۱۵۰ میلی‌مولار معنی‌دار نبود. البته در سطوح

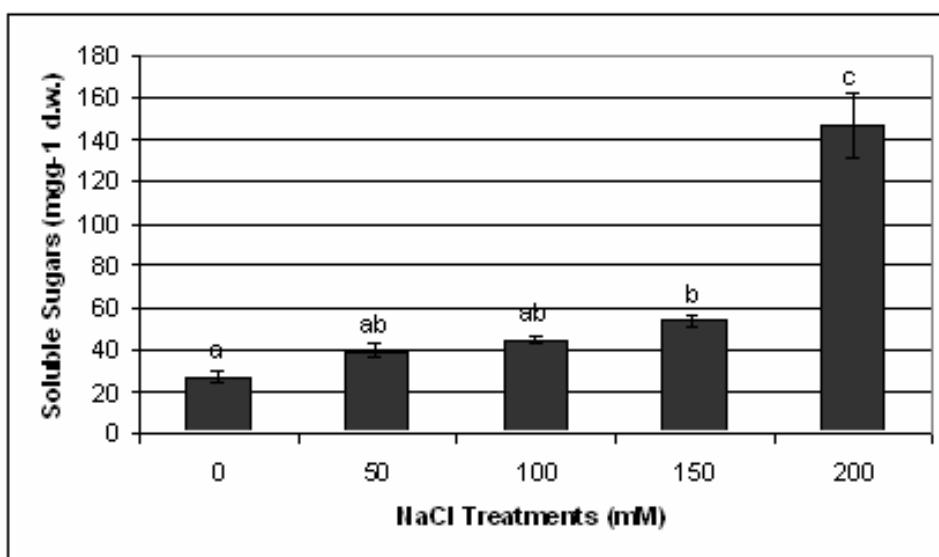
شکل ۲ - اثر شوری بر پتانسیل آبی *Kochia prostrata*

شاهد رسید (حروف a, b, c, d و e نشانگر تغییرات معنی‌دار تیمارهای مختلف می‌باشد) (شکل ۳).

میزان گلایسین بتایین در اثر شوری و متناسب با میزان شوری بطور معنی‌داری افزایش یافت، به طوری که در سطح شوری ۲۰۰ میلی‌مولار این میزان به ۲/۵ برابر تیمار

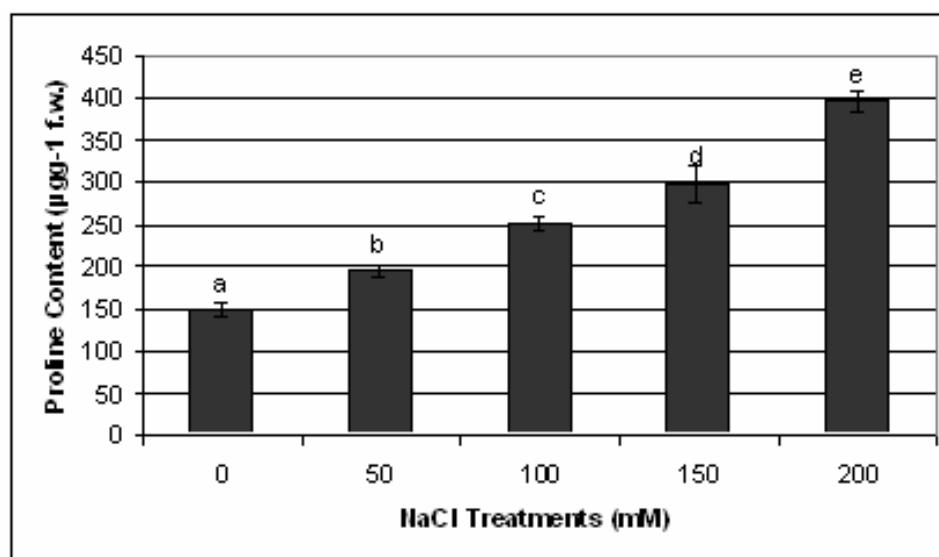

شکل ۳ - اثر شوری بر محتوای گلایسین بتایین *Kochia prostrata*

شکل ۴- اثر شوری بر محتوای قندهای محلول *Kochia prostrata*

محتوای پرولین در اثر عامل شوری بدون توجه به سطح شوری افزایش معنی‌داری یافت. این افزایش در غاظت‌های شوری بالا، به چند برابر تیمار شاهد رسید (حروف a, b, c, d و e نشانگر تغییرات معنی‌دار تیمارهای مختلف غلظت نمک می‌باشد) (شکل ۵).

افزایش شوری موجب افزایش معنی‌دار محتوی قندهای محلول در گیاه گردید، به طوری که در تیمار ۲۰۰ میلی‌مولار NaCl این میزان به ۵ برابر تیمار شاهد رسید. در عین حال این افزایش در سطوح شوری ۵۰ و ۱۰۰ میلی‌مولار معنی‌دار نبود، (حروف a و b عدم تغییرات معنی‌دار و c تغییرات معنی‌دار را نشان می‌دهد) (شکل ۴).

شکل ۵- اثر شوری بر محتوای پرولین *Kochia prostrata*

بحث

در سطوح شوری پایین (تا 150mM) بعضی ترکیبها مانند پرولین و قندهای محلول هم تا اندازه‌ای افزایش یافت، به طوری که پرولین در تمام سطوح شوری و قندهای محلول هم در غلظت 150 میلی‌مولار NaCl افزایش نشان داد. این مسئله بیانگر این است که گیاه در سطوح شوری تا 150 میلی‌مولار، برای تعدیل اسمزی از بعضی ترکیبها مانند پرولین و قندهای محلول نیز استفاده می‌کند. گلیسین بتایین با بحران تنش در گیاه ظاهر و به عنوان یک محلول تنظیم اسمزی مؤثر در گیاهان محسوب می‌شود و با رشد گیاهان در محیط‌های خشک و شور همبستگی بالایی دارد (Khan et al., 2000; Khan et al., 2004). (Hanson 2007) با افزایش غلظت شوری، غلظت گلیسین بتایین در *Atriplex griffithii* نیز افزایش یافت. همچنین غلظت گلیسین بتایین در گونه‌های افزایش یافت (*Atriplex halimus* و *Atriplex spongiosa*) با (Wyn Jones et al., 1984) افزایش شوری افزایش یافت. کاهش رشد و تولید بهویژه در سطوح شوری بالا مؤید این مطلب است که گیاه برای تولید محلولهای سازگار بخشی از منابع کربن را به جای تخصیص به رشد و تولید به مصرف این ترکیبها می‌رساند. بنابراین در گونه مورد مطالعه بخشی از تنظیم اسمزی در هنگام تنش شوری با محلولهای سازگار حاصل می‌شود، هر چند این نوع سازگاری در مقایسه با سازگاری اسمزی با عناصر غذایی به طور عمده (Na^+ و Cl^-) نوع پرهزینه‌ای است. در یک نگاه کلی می‌توان گفت که بالابودن محتوای نسبی آب برگ (RWC) و پتانسیل آبی در *Kochia prostrata* نشان‌دهنده این مطلب است که این گیاه در هنگام تنش شوری تا حد معنی (150 میلی‌مولار) و در موقعی که فشار اسمزی افزایش می‌یابد، قادر است آب جذب نموده و به رشد خود ادامه دهد.

نتایج بدست آمده ارتباط مستقیم بین افزایش شوری و کاهش پتانسیل آبی (Ψ_w) در گیاه مورد مطالعه را نشان داد، به طوری که با افزایش غلظت شوری پتانسیل آبی منفی تر شده است. نتایج مشابهی روی *Suaeda fruticosa* (L) Forssk (Khan et al., 2000) و *Atriplex griffithii* (Khan et al., 2000) گزارش شده است. کاهش پتانسیل آب در محیط اطراف ریشه *Kochia prostrate* در اثر افزایش غلظت شوری به کاهش پتانسیل آب منجر می‌شود و در نتیجه گیاه با کاهش پتانسیل آبی (منفی تر شدن پتانسیل آبی)، کارایی مصرف آب را در پاسخ به تنش‌های شوری افزایش می‌دهد و آب کمتری را از طریق تبخیر و تعرق از برگهای خود خارج می‌کند که با نظر Kramer (1994) منطبق است.

داشتن توان جذب آب بالا به هنگام شوری به عنوان یک مزیت در برداشی گیاه محسوب می‌گردد (Rus et al., 1999). داشتن آماس مثبت از نظر فیزیولوژیکی می‌تواند یک ساز و کار سازشی بسیار مهم برای اجتناب از کمبود آب در برگها تلقی می‌شود (Meneguzzo et al., 2000) و کار دیگری که این گیاه برای حفظ آماس و نگهداری میزان آب در بافت‌های خود در هنگام تنش شوری اعمال می‌کند تأثیرگذاری بر ساختار درونی است، بدین ترتیب که با تحلیل منطقه آوندی، قطر و تعداد آوندها در مسیر جریان آب مقاومت می‌کند. همچنین با افزایش پارانشیم بدون حفره و پر از آب یا با افزایش ضخامت در کوتیکول و تشکیل کرکها از میزان تبخیر و تعرق کاسته می‌شود.

بررسیهای ما ارتباط مستقیم بین افزایش شوری و افزایش میزان پرولین، گلیسین بتایین و قندهای محلول را در گیاه مورد مطالعه نشان داد. در این گونه، تولید محلولهای سازگار در سطوح شوری بالا افزایش قابل ملاحظه‌ای نشان داد، ولی

- Khan, M.A., Ungar, I.A. and Showalters, A.M., 2000. The effect of salinity on the growth, water status, and ion content of a leaf succulent perennial halophyte, *Suaeda fruticosa* (L.). Forssk. Journal of Arid Environments. 45: 73-84.
- Khan, M.A., Ungar, I.A. and Showalters, A.M., 2000. Effects of salinity on growth, water relations and ion accumulation of the subtropical perennial halophyte, *Atriplex griffithii* Var. Stocksii. Annals of Botany. 85: 225-232.
- Kochert, G., 1978. Carbohydrate determination by the phenol sulfuric acid method. handbook of physiological methods. Johan, A. Hellebust, and g. s. craigie. Cambridge university press first published P. 96-97.
- Krammer, D., 1994. Cytological aspects of salt tolerance in higher plants. In: salinity tolerance in Plants: strategies for crop Improvement. Pp. 3-15.
- Meneguzzo, S., Navari-Izzo, F. and Izzo, R., 2000. NaCl effect on water relations and accumulation of mineral nutrients in shoots, roots and cell sap of wheat seedling. J Plant Physiol 156: 711-716.
- Munns, R., Cramer, G.R. and Ball, M.C., 1999. Interactions between rising CO₂, soil salinity, and plant growth. In: Luo, Y. and Mooney, H.A. (eds.) Carbon Dioxide and Environmental Stress. Academic Press, New York , pp:139-167.
- Munns, R., 2002. Comparative physiology of salt and water stress. Plant Cell Environ. 25: 239-250.
- Richardson, S.G. and McKell, C.M., 1980: water relations of *Atriplex canescens* as affected by the salinity and moisture percentages of processed oil shale. Agronomy Journal. 72: 946-95.
- Rus. A.M., Panoff, M., Perez-Alfocea, F. and Bolarin, M.C., 1999. NaCl responses in tomato calli and whole plants. J Plant Physiol 155: 727-733.
- Saneoka, H., Nagasaka, C., Hahn, D.T., Yang, G.S., Premachandra, R.J. and Joly, D.R., 1999. Salt tolerance of glycinebetaine deficient and containing maize lines. Plant Physiology. 107: 631-638.
- Sudhakar, P.R., Reddy, M.P. and Veeranjaneyulu, K., 1993. Effect of salt stress on the enzymes of proline synthesis and oxidation in Green gram seedling. J. Plant. Physiol. 141: 621-623.
- Weatherley, P.E., 1950. Studies in water relation of cotton plants, the field measurement of water deficit in leaves. New Phytol. 49: 81-87.
- Wyn Jones, R.G., 1984. Phytochemical aspects of osmotic adaptation. In: Timmerman BN, Steelink C, Loewus FA, eds. Recent advances in phytochemistry, Vol 3, Phytochemical adaptation to stress. New York: Plenum Press, 55-78.
- Yeo, A. and Flowers, T., 1986. Ion transport in *suaeda maritima*: its relation to growth and implications for the path way of radial transport of ions across the root. J. EXP. Bot. 37: 143-159.

همچنین این گیاه با سنتز ترکیب‌های سازگارکننده اسمزی مانند گلیسین بتایین، پرولین و کربوهیدرات‌های محلول به عنوان ساز و کاری جهت تنظیم اسمزی و سازش با محیط‌های شور استفاده می‌کند.

منابع مورد استفاده

- Aspinall, D., 1989. Metabolic effects of water of leaf surface. In plant growth, drought and salinity, Turner, N.C. and Passioura, J.B(eds). Pp: 59-74.
- Azaiza, H., Guns, B. and Steudle, E., 1992. Effects of NaCl and CaCl₂ on water transport across root cells of maize (*Zea mays*) seedlings. Plant Physiol 99: 886894.
- Bates, L.S., Waldran, R.P. and Tear, I.D., 1973. Rapid determination of free proline for water studies. Plant siol. 39: 205-208.
- Davis, A.M., 1979. Forage quality of *Kochia prostrata* compared with three browse species. Agron. J. 71: 822-824.
- Glenn, E.P., Brown, J. and Jamal-khan, M., 1997. Mechanisms of salt tolerance in higher plants. The university of Arizona, PP: 83-110.
- Gorham, J., 1993. Genetics and physiology of enhanced K/Na discrimination. Pp. 151-159. In P. Randall (ed) Genetic aspects of plant mineral nutrition. Kluwer Academ. Pub. The Netherlands.
- Greenway, H. and Munns, R., 1980. Mechanisms of salt tolerance in nonhalophytes. Ann. Rev. Plant Physiol. 31: 149-190.
- Greive, C.M. and Grattans, R., 1983. Rapid assay for determination of water soluble quaternary-amino compounds. Plant Soil. 70: 303-307.
- Hanson, A.D., May, A.M., Grumet, R., Bode, J., Jamieson, G.C. and Rhodes, D., 2007. Betaine synthesis in chenopods: Localization in chloroplasts. Proceedings of the National Academy of Science, USA. 82: 3678-3682.
- Heidari, S.A.H., 1994. Variation in the sensivity of hodulation and nitrogen fixation to nitrate in annual *Medicago* species. Ph.D. Thesis. Adelaide Univ. Australia. P. 179.
- Karimi, Sh. and Ungar, I.A., 1984. The effect of salinity on the ion content and water relations of *Atriplex triangularis*. USDA Forest Service, 124-132.
- Kasier, M.W., 1992. Effect of water deficit on photosynthetic capacity. Plant Physiol. 71: 142-149
- Kerepesi, I., 1998. Osmotic and salt stresses induced differential alteration in water-soluble carbohydrate content in wheat seedling. J. Agric. Food. Chen?: 5347-5354.

Effects of salinity stress on some physiological characteristics of *Kochia prostrata*

Karimi, Gh^{1*}and Assareh, M.H.²

1*- Corresponding Author, Assistant Professor, Research Institute of Forests and Rangelands, Tehran, Iran,
Email: ghkarimi-58@hotmail.com

2- Professor, Research Institute of Forests and Rangelands, Tehran, Iran.

Received: 21.02.2010

Accepted: 04.01.2011

Abstract

In the current study, some physiological responses of *Kochia Prostrata* to salinity stress were investigated. This species is native to Iran and could be used as forage for livestock. Plants were exposed to 0 (control), 50, 100, 150, and 200 mM NaCl. The experimental design was completely randomized design with 4 replications and 5 treatments. To prevent osmotic shock, the treatments were done gradually. After 21 days of the last salinity treatment, the plants were harvested and proline, glycinebetaine, soluble sugars, water potential and relative water content were measured. The result showed that in *Kochia Prostrata*, with an increase of salinity concentration up to 200 mM NaCl, proline, glycinebetaine and soluble sugars increased. According to the results, this plant tolerates the salinity through the synthesis of proline, soluble sugars and glycinebetaine as the mechanisms of salt tolerance. The high relative water content of the leaf (RWC) up to 150 mM and significant decrease of water potential also caused an increase of water use efficiency with low evaporation and transpiration from the leaves.

Key words: Salinity, *Kochia Prostrata*, water potential, relative water content, proline, glycinebetaine, soluble sugars.